

„Jer budući sloboden od sviju, svima sebe učinih robom, da ih što više pridobijem.“ (1 Kor 9,19)

Ovomesečna Reč života je preuzeta iz Pavlovog prvog pisma korintskim hrišćanima. On je u Efesu i ovim rečima pokušava da pruži niz odgovora na probleme koji su nastali u grčkoj zajednici u Korintu, kosmopolitskom gradu i velikom trgovačkom centru, poznatom po Afroditinom hramu, ali i poslovičnoj korupciji.

Primaoci pisma su nekoliko godina ranije sa paganstva prešli na hrišćansku veru zahvaljujući apostolovim propovedima. Jedna od kontroverzi koja je delila zajednicu odnosila se na pitanje da li se može jesti meso paganskih obrednih žrtava idolima.

Podvlačeći slobodu koju imamo u Hristu, Pavle uvodi široku analizu o tome kako se ponašati pred nekim izborima i posebno se fokusira na koncept slobode.

„Jer budući sloboden od sviju, svima sebe učinih robom, da ih što više pridobijem.“

Pošto hrišćani znaju da „idol nije ništa na svijetu i da nema nijednoga Boga osim jednog“ (8,4), postaje svejedno da li se jede meso žrtvovano idolima. Problem nastaje kada se hrišćanin nađe u prisustvu nekoga ko još nema tu svest, ovo poznavanje vere; te svojim stavom može sablazniti slabu svest.

Kada su u pitanju znanje i ljubav, za Pavla nema sumnje: učenik mora da izabere ljubav čak i odričući se sopstvene slobode kao što je to učinio Hristos koji je slobodnom voljom iz ljubavi postao sluga drugima.

Pažnja prema slabom bratu sa krhkog svešću i malo znanja o stvarima je temeljna. Cilj je „steći“, u smislu da dobar i lep život Jevangelja dopre do što većeg broja ljudi.

„Jer budući sloboden od sviju, svima sebe učinih robom, da ih što više pridobijem.“

Kao što piše Kjara Lubik: „Ako smo utelovljeni u Hristu, ako smo On, imati podele, suprotstavljeni misli, znači podeliti Hrista. [...] Ako je [...] postojala opasnost od narušavanja harmonije među prvim hrišćanima, savetovano im je da odustanu od svojih ideja samo da se ljubav održava. [...] Tako je i danas: uprkos tome što smo ponekad ubedeni da je dat način razmišljanja najbolji, Gospod nam sugeriše, radi čuvanja ljubavi prema svima, da je ponekad bolje odustati od svojih ideja. Bolje je nesavršeno u slozi sa drugima, nego savršeno u neslozi.

Popuštanje umesto lomljena, jedna je od karakteristika, možda i bolnih, ali i najefikasnijih i od Boga blagoslovenih. Tako održavamo jedinstvo prema najautentičnijoj Hristovoj misli i zato umemo da cenimo njegovu vrednost“[\[1\]](#).

„Jer budući sloboden od sviju, svima sebe učinih robom, da ih što više pridobijem.“

Vijetnamski kardinal Fransoa van Tuan, koji je proveo trinaest godina u zatvoru, od kojih devet u potpunoj izolaciji, svedoči da kada je ljubav prava i bez interesa, ona podstiče ljubav kao odgovor.

Tokom boravka u zatvoru čuvalo ga je pet stražara. Vođe su ih na svake dve nedelje zamenjivale drugom grupom jer je prethodna grupa bila „kontaminirani“ od strane biskupa. Na kraju su odlučili da ga uvek čuvaju isti stražari, inače bi „kontaminirao“ sve zatvorske policajce. On sam pripoveda: „Na početku stražari nisu razgovarali sa mnom. Odgovarali su samo sa da i ne. [...] Jedne noći sinula mi je misao: 'Franjo, ti si i dalje veoma bogat, imaš Hristovu ljubav u svom srcu; voli ih kao što je Isus voleo tebe'. Sutradan sam počeo još više da ih volim, da volim Isusa u njima, smešeći se, razmenjujući lepe reči sa njima. [...] Postepeno smo se sprijateljili“^[2]. U zatvoru je, uz pomoć svojih stražara, napravio pektoralni krst koji je nositi do smrti. Simbol prijateljstva koje je izgradio sa stražarima: komadi drveta i gvozdeni lanac.

Leticija Magri

^[1] K. Lubik, Umetnost ljubavi, Città Nuova, Rim 2005, str. 120-121.

^[2] F. K. Nguien Van Tuan, *Testimoni della speranza*, Città Nuova, Rim 2000, str. 98. Rođen 1928. u katoličkoj porodici, umro je u Rimu 2002. 15. avgusta 1975, ubrzo nakon što ga je papa Pavle VI imenovao za nadbiskupa koadjutora Sajgona, uhapsile su ga vijetnamske vlasti. Tako je započeo njegov mučni put, koji je trajao trinaest godina, od kućnog pritvora, samica, logora i svih vrsta mučenja, neprestano ispunjen nepokolebljivom nadom.